

31998L0024

L 131/11

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

5.5.1998

DYREKTYWA RADY 98/24/WE**z dnia 7 kwietnia 1998 r.****w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś jego art. 118a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾, przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189c Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) artykuł 118a Traktatu stanowi, iż Rada przyjmuje, w drodze dyrektyw, minimalne wymagania mające na celu poprawę, szczególnie środowiska pracy, w celu zapewnienia wyższego poziomu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników.
- (2) Na mocy tego artykułu, dyrektywy takie muszą unikać narzucania ograniczeń administracyjnych, finansowych i prawnych, które mogłyby powstrzymać powstawanie i rozwój małych i średnich przedsiębiorstw.
- (3) Poprawa bezpieczeństwa, higieny i zdrowia pracowników w miejscu pracy jest celem, który nie powinien być podporządkowany względem czysto ekonomicznym.
- (4) Przestrzeganie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi ma na celu nie tylko ochronę zdrowia i bezpieczeństwa poszczególnych pracowników, ale także ma zapewnić minimalny poziom ochrony wszystkich pracowników we Wspólnocie, co pozwoli uniknąć ewentualnego zakłócenia konkurencji.
- (5) Jednolity poziom ochrony przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie środków chemicznych musi zostać ustanowiony w całej Wspólnocie; poziom ten powinien zostać ustalony nie poprzez szczegółowe przepisy, ale

ogólne wytyczne, pozwalające Państwom Członkowskim na jednolite zastosowanie tych minimalnych wymagań.

- (6) Praca z udziałem środków chemicznych może narazić pracowników na niebezpieczeństwo.
- (7) Dyrektywa Rady 80/1107/EWG z dnia 27 listopada 1980 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie środków chemicznych, fizycznych i biologicznych w pracy ⁽⁴⁾, dyrektywa Rady 82/605/EWG z dnia 28 lipca 1982 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie ołowiu i jego związków w pracy (pierwsza dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG ⁽⁵⁾) i dyrektywa Rady 88/364/EWG z dnia 9 czerwca 1988 r. dotycząca ochrony pracowników w pracy przez wprowadzenie zakazów używania pewnych określonych środków oraz wykonywania niektórych czynności (czwarta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG ⁽⁶⁾), powinny, zarówno ze względów jednolitości i zrozumiałości, jak również ze względów technicznych, zostać zweryfikowane i zawarte w jednej dyrektywie ustanawiającej minimalne wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa pracowników w pracy ze środkami chemicznymi; dyrektywy te mogą zostać uchylone.
- (8) Niniejsza dyrektywa jest dyrektywą szczegółową w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy ⁽⁷⁾.
- (9) Przepisy wspomnianej dyrektywy mają w pełni zastosowanie do narażenia pracowników na działanie środków chemicznych, z zastrzeżeniem bardziej surowych przepisów i/lub szczegółowych przepisów niniejszej dyrektywy.
- (10) Bardziej surowe i szczegółowe przepisy dotyczące transportu niebezpiecznych środków chemicznych zawarte są w wiążących umowach międzynarodowych i konwencjach włączonych do wspólnotowych przepisów w zakresie transportu towarów niebezpiecznych drogą, koleją, drogą morską i drogą powietrzną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 16.6.1993, str. 4.⁽²⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.1994, str. 42.⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 1994 r. (Dz.U. C 128 z 9.5.1994, str. 167), wspólne stanowisko z dnia 7 października 1997 r. (Dz.U. C 375 z 10.12.1997, str. 2) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 1998 r. (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 3.12.1980, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 88/642/EWG (Dz.U. L 356 z 24.12.1988, str. 74).⁽⁵⁾ Dz.U. L 247 z 23.8.1982, str. 12.⁽⁶⁾ Dz.U. L 179 z 9.7.1988, str. 44.⁽⁷⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1.

- (11) W drodze dyrektywy 67/548/EWG ⁽¹⁾ oraz dyrektywy 88/379/EWG ⁽²⁾ z dnia 7 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania niebezpiecznych preparatów, Rada ustanowiła system kryteriów do celów klasyfikacji niebezpiecznych preparatów.
- (12) Definicja niebezpiecznego środka chemicznego powinna obejmować każdy środek chemiczny, który spełnia te kryteria, jak również ten, który tych kryteriów nie spełnia, ale który może, ze względu na swoje właściwości fizykochemiczne, chemiczne lub toksykologiczne oraz sposób jego używania, stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników.
- (13) W dyrektywie 90/492/EWG ⁽³⁾ Komisja określiła i ustaliła system specjalistycznej informacji dotyczącej niebezpiecznych substancji i preparatów, w formie kart z danymi dotyczącymi bezpieczeństwa w pierwszym rzędzie skierowanych do użytkowników przemysłowych, aby umożliwić im podjęcie kroków koniecznych do zapewnienia ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników; dyrektywa Rady 92/58/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących znaków bezpieczeństwa i/lub ochrony zdrowia w pracy (dziewiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG ⁽⁴⁾) ustanawia system oznakowania zbiorników i rur używanych do niebezpiecznych substancji i preparatów w pracy.
- (14) Pracodawca powinien ocenić ryzyko związane z obecnością niebezpiecznych środków chemicznych w miejscu pracy, w celu podjęcia stosownych działań zapobiegawczych i ochronnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie.
- (15) Środki zapobiegawcze określone poprzez ocenę ryzyka i podjęte przez pracodawcę powinny być zgodne z koniecznością ochrony zdrowia publicznego i środowiska.
- (16) W celu zapewnienia wyższego poziomu ochrony pracownicy i ich przedstawiciele muszą być informowani o ryzykach, które środki chemiczne niosą dla ich bezpieczeństwa i zdrowia, a także o środkach koniecznych w celu zmniejszenia lub eliminacji tych ryzyk; muszą oni mieć możliwość stwierdzenia, że podjęto odpowiednie środki ochronne.
- (17) Kontrolowanie zdrowia pracowników, dla których wyniki powyższej analizy wykazały zagrożenie dla zdrowia, może przyczynić się do podjęcia przez pracodawcę środków zapobiegawczych i ochronnych.
- (18) Pracodawca musi regularnie oceniać ryzyko i przeprowadzać pomiary oraz być zaznajomionym z postępem technologicznym, w celu poprawy poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.
- (19) Najnowsze dane naukowe powinny zostać poddane ocenie przez niezależnych ekspertów naukowych, aby wesprzeć Komisję w ustaleniu dopuszczalnych wartości narażenia w pracy.
- (20) Pomimo tego, że w niektórych przypadkach wiedza naukowa nie pozwala na ustalenie poziomu narażenia na działanie danego środka chemicznego, poniżej którego nie występuje zagrożenie dla zdrowia, niemniej jednak zmniejszenie narażenia na te środki chemiczne obniży te ryzyko.
- (21) W dyrektywie 91/322/EWG ⁽⁵⁾ i dyrektywie 96/94/WE ⁽⁶⁾ Komisja ustanowiła wskaźnikowe wartości dopuszczalne przewidziane w dyrektywie 80/1107/EWG; pierwsze dwie wymienione dyrektywy powinny pozostać utrzymane jako część obecnej struktury.
- (22) Konieczne dostosowania techniczne do niniejszej dyrektywy powinny zostać ustalone przez Komisję we współpracy z Komitetem ustanowionym przez dyrektywę 89/391/EWG, wspierającym Komisję w przeprowadzaniu technicznych dostosowań dyrektyw szczegółowych dokonywanych w ramach wspomnianej dyrektywy; Komisja, po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego ds. bezpieczeństwa, higieny i ochrony zdrowia w miejscu pracy zgodnie z decyzją 74/325/EWG ⁽⁷⁾, powinna także ustalić praktyczne wytyczne stosowania niniejszej dyrektywy.
- (23) Uchylenie dyrektywy 80/1107/EWG nie może pociągnąć za sobą obniżenia aktualnych norm ochrony przed działaniem środków chemicznych, fizycznych i biologicznych; normy wypływające z istniejących dyrektyw dotyczących środków biologicznych, projekt dyrektywy dotyczącej środków fizycznych, niniejsza dyrektywa i wszelkie zmiany w tych tekstach, powinny odzwierciedlać i przynajmniej utrzymywać normy ustanowione na mocy wspomnianej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1. Dyrektywa zmieniona ostatnio przez dyrektywę 96/56/WE (Dz.U. L 236 z 18.9.1996, str. 35).

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.1988, str. 14. Dyrektywa zmieniona ostatnio przez dyrektywę 96/65/WE (Dz.U. L 265 z 18.10.1996, str. 15).

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 5.10.1990, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 245 z 26.8.1992, str. 23.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 177 z 5.7.1991, str. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 338 z 28.12.1996, str. 86.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 185 z 9.7.1974, str. 15. Decyzja ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 1994 r.

(24) Niniejsza dyrektywa stanowi praktyczny wkład w kształtowanie społecznego wymiaru rynku wewnętrznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Niniejsza dyrektywa, która jest czternastą dyrektywą szczegółową w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG, ustanawia minimalne wymagania dotyczące ochrony pracowników przed zagrożeniami dla ich bezpieczeństwa i zdrowia wynikającymi lub mogącymi wyniknąć w efekcie narażenia na działanie środków chemicznych, znajdujących się w miejscu pracy lub w wyniku pracy z udziałem środków chemicznych.

2. Wymagania niniejszej dyrektywy stosuje się, gdy w miejscu pracy występują lub mogą wystąpić niebezpieczne środki chemiczne, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących środków chemicznych, do których stosuje się środki ochrony przed napromieniowaniem zawarte w dyrektywach przyjętych na mocy Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

3. Przepisy niniejszej dyrektywy mają zastosowanie w zakresie czynników rakotwórczych w pracy z zastrzeżeniem bardziej surowych i/lub szczegółowych przepisów zawartych w dyrektywie 90/394/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽¹⁾.

4. Przepisy dyrektywy 89/391/EWG stosuje się w pełni do zakresu, o którym mowa w niniejszym artykule, z zastrzeżeniem bardziej surowych i/lub szczegółowych przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie.

5. W zakresie transportu niebezpiecznych środków chemicznych, przepisy niniejszej dyrektywy z zastrzeżeniem bardziej surowych i/lub szczegółowych przepisów dyrektywy 94/55/WE ⁽²⁾, dyrektywy 96/49/WE ⁽³⁾, przepisów kodu IMDG,

⁽¹⁾ Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 319 z 12.12.1994, str. 7). Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 96/86/WE (Dz.U. L 335 z 24.12.1996, str. 43).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich w zakresie transportu towarów niebezpiecznych koleją (Dz.U. L 235, z 17.9.1996, str. 25). Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 96/87/WE (Dz.U. L 335 z 24.12.1996, str. 45).

IBC i IGC jak określone w art. 2 dyrektywy 93/75/EWG ⁽⁴⁾, przepisów Układu Europejskiego dotyczących międzynarodowego przewozu ładunków niebezpiecznych na wodach śródlądowych oraz rozporządzeniu w sprawie przewozu niebezpiecznych ładunków na Renie jak przyjęte do ustawodawstwa wspólnotowego i w instrukcjach technicznych do bezpiecznego przewozu rzeczy, wydanych przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego, stosują się w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy, poniższe określenia mają następujące znaczenie:

a) „środek chemiczny” oznacza każdy pierwiastek lub związek chemiczny, samodzielny lub z domieszkami, w stanie naturalnym lub w formie jakiej jest produkowany, używany lub uwalniany, również pod postacią odpadów, w wyniku jakiegokolwiek pracy, niezależnie od tego, czy jest produkowany celowo oraz czy jest wprowadzany na rynek lub też nie;

b) „niebezpieczny środek chemiczny” oznacza:

i) każdy środek chemiczny, które spełnia kryteria klasyfikacji substancji niebezpiecznych zgodnie z załącznikiem VI do dyrektywy 67/548/EWG, niezależnie od tego, czy substancja ta jest sklasyfikowana na mocy wspomnianej dyrektywy z wyłączeniem substancji, które spełniają jedynie kryterium substancji niebezpiecznych dla środowiska;

ii) każdy środek chemiczny, które spełnia kryteria klasyfikacji preparatu niebezpiecznego w rozumieniu dyrektywy 88/379/EWG, niezależnie od tego, czy preparat ten jest sklasyfikowany na mocy wspomnianej dyrektywy inna z wyłączeniem preparatów, które spełniają jedynie kryterium substancji niebezpiecznych dla środowiska;

iii) każdy środek chemiczny, który, mimo iż nie spełnia kryteriów klasyfikacji środków niebezpiecznych zgodnie z punktami i) i ii), ze względu na jego właściwości fizykochemiczne, chemiczne lub toksyczne oraz sposób, w jaki jest używany lub występuje w miejscu pracy, może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, odnosi się to także do każdego środka chemicznego, o określonej dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego na mocy art. 3.

c) „działanie z użyciem środków chemicznych” oznacza każdą pracę, w której używane są środki chemiczne, lub ich użycie jest zamierzone w dowolnym procesie, włącznie z produkcją, przeladunkiem, przechowywaniem, transportem lub usuwaniem i przerabianiem, lub które są rezultatem takiej pracy;

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 93/75/EWG z dnia 13 września 1993 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących statków zmierzających do portów wspólnotowych i przewożących ładunek niebezpieczny lub zanieczyszczający (Dz.U. L 247 z 5.10.1993, str. 19). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 97/34/WE (Dz.U. L 158 z 17.6.1997, str. 40).

- d) „dopuszczalna wartość narażenia zawodowego” oznacza, chyba że z postanowienia szczególnego wyniku inaczej, dopuszczalną wartość średniej w funkcji czasu stężenia środka chemicznego w powietrzu w strefie oddechowej pracownika w danym okresie czasu;
- e) „dopuszczalna wartość biologiczna” oznacza wartość stężenia danego środka w stosownym środowisku biologicznym, jego produktów metabolizmu lub wskaźnika skutku;
- f) „nadzór medyczny” oznacza ocenę stanu zdrowia poszczególnego pracownika mając na uwadze narażenie na środki chemiczne w miejscu pracy;
- g) „niebezpieczeństwo” oznacza wewnętrzne właściwości środka chemicznego, które mogą powodować szkodliwy efekt;
- h) „ryzyko” oznacza prawdopodobieństwo, iż dany środek będzie szkodliwy podczas użycia i/lub narażenia na działanie.

Artykuł 3

Dopuszczalna wartość narażenia zawodowego i dopuszczalne wartości biologiczne

1. Komisja ocenia związek pomiędzy skutkami zdrowotnymi niebezpiecznych środków chemicznych i poziomem narażenia zawodowego przy pomocy niezależnej oceny naukowej najnowszych dostępnych danych naukowych.

2. Na podstawie oceny opisanej w ust. 1, po uprzedniej konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa, Bigieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy, Komisja przedstawia europejskie cele w zakresie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z działaniem środków chemicznych w formie wskaźnikowych dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego, które zostaną wytyczone na poziomie Wspólnotowym.

Te dopuszczalne wartości są ustalane i weryfikowane, biorąc pod uwagę dostępność technik pomiarowych, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 dyrektywy 83/391/EWG. Państwa Członkowskie stale informują organizacje pracowników i pracodawców o wskaźnikowych dopuszczalnych wartościach narażenia zawodowego ustalanych na poziomie Wspólnoty.

3. Dla każdego środka chemicznego, dla którego wskaźnikową dopuszczalną wartością narażenia zawodowego ustala się na poziomie Wspólnoty, Państwa Członkowskie ustanawiają krajową dopuszczalną wartość narażenia zawodowego, biorąc pod uwagę Wspólnotową dopuszczalną wartość oraz określając jej rodzaj zgodnie z ustawodawstwem krajowym i przyjętą praktyką.

4. Obowiązujące dopuszczalne wartości narażenia zawodowego mogą zostać ustalone na poziomie Wspólnotowym i, oprócz środków branych pod uwagę przy ustalaniu wskaźnikowych dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego, odzwierciedlają czynniki wykonalności, zachowując jednocześnie cel ochrony zdrowia pracowników w miejscu pracy. Takie dopuszczalne wartości ustalane są zgodnie z art. 118a Traktatu i ustanowione w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

5. Dla każdego środka chemicznego, dla którego ustala się wiążącą dopuszczalną wartość narażenia zawodowego, Państwa Członkowskie ustanawiają odpowiadającą jej obowiązującą krajową dopuszczalną wartość narażenia zawodowego, opartą na, lecz nieprzekraczającą dopuszczalnej wartości Wspólnotowej.

6. Obowiązujące dopuszczalne wartości biologiczne mogą zostać ustalone na poziomie Wspólnotowym na podstawie oceny opisanej w ust. 1 i dostępności technik pomiarowych; odzwierciedlają czynniki wykonalności przy zachowaniu celu zapewnienia zdrowia pracowników w miejscu pracy. Takie dopuszczalne wartości ustalane są zgodnie z procedurą określoną w art. 118a Traktatu i zamieszczone w załączniku II do niniejszej dyrektywy, wraz z innymi odpowiednimi informacjami w zakresie kontroli stanu zdrowia.

7. Dla każdego środka chemicznego, dla którego ustala się wiążącą dopuszczalną wartość biologiczną, Państwa Członkowskie ustanawiają odpowiadającą jej obowiązującą krajową dopuszczalną wartość biologiczną, opartą na, lecz nie przekraczającą dopuszczalnej wartości Wspólnotowej.

8. Po wprowadzeniu nowej wartości lub zmianie krajowej dopuszczalnej wartości narażenia lub krajowej dopuszczalnej wartości biologicznej dla środka chemicznego, Państwo Członkowskie powiadamia o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie załączając stosowne dane naukowe i techniczne. Komisja podejmuje stosowne działania.

9. Na podstawie sprawozdań sporządzanych i przekazywanych przez Państwa Członkowskie na mocy art. 15, Komisja dokonuje oceny sposobu w jaki Państwa Członkowskie wzięły pod uwagę Wspólnotowe wskaźnikowe dopuszczalne wartości przy ustalaniu odnośnych krajowych dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego.

10. Znormalizowane metody pomiaru i oceny stężenia w powietrzu w miejscu pracy, w związku z dopuszczalnymi wartościami narażenia zawodowego opracowane zostaną zgodnie z art. 12 ust. 2.

ROZDZIAŁ II

ZOBOWIĄZANIA PRACODAWCY

Artykuł 4

Określenie i ocena ryzyka związanego z narażeniem na działanie niebezpiecznych środków chemicznych

1. W wykonaniu obowiązków określonych w art. 6 ust. 3 i art. 9 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG, pracodawca najpierw określa, czy niebezpieczne środki chemiczne występują w miejscu pracy. Jeżeli występują, ocenia ryzyko zagrażające bezpieczeństwu i zdrowiu pracowników wynikające z obecności tych środków chemicznych, biorąc pod uwagę, co następuje:

- niebezpieczne właściwości tych środków,
- informacje dotyczące bezpieczeństwa i zdrowia, które podawane są przez dostawcę (np. stosowna karta zawierająca dane dotyczące bezpieczeństwa zgodnie z przepisami dyrektywy 67/548/EWG lub dyrektywy 88/379/EWG),
- poziom, typ i długość narażenia,
- warunki pracy z udziałem tych środków, włącznie z ich ilością,
- dopuszczalne wartości narażenia zawodowego lub dopuszczalne wartości biologiczne ustalone na terytorium danego Państwa Członkowskiego,
- skutki podjętych działań prewencyjnych lub środków, które należy podjąć,
- tam gdzie jest to możliwe, wnioski, które można wyciągnąć z przeprowadzonych kontroli stanu zdrowia.

Pracodawca uzyskuje dodatkowe informacje, które są potrzebne do oceny zagrożenia, od dostawcy lub z innego łatwo dostępnego źródła. Tam gdzie jest to stosowne, informacje te zawierają szczegółową ocenę zagrożenia dla użytkowników na podstawie ustawodawstwa wspólnotowego w zakresie środków chemicznych.

2. Pracodawca musi posiadać ocenę zagrożenia zgodnie z art. 9 dyrektywy 89/391/EWG oraz określić środki, które zostały podjęte zgodnie z art. 5 i 6 niniejszej dyrektywy. Ocena zagrożenia jest udokumentowana w sposób zgodny z ustawodawstwem krajowym i praktyką, i może zawierać dowody dostarczone przez pracodawcę, iż charakter i zakres zagrożenia związanego z działaniem środków chemicznych czynią niepotrzebną dalszą bardziej szczegółową ocenę zagrożenia. Ocena zagrożenia jest uaktualniana, szczególnie jeśli miały miejsce znaczące zmiany, które mogłyby uczynić ją nieaktualną, lub gdy wyniki kontroli stanu zdrowia wskazują, iż jest ona konieczna.

3. Ocena zagrożenia zawiera niektóre działania przedsiębiorstwa lub organizacji, takie jak konserwacja i naprawa, w których można przewidzieć ryzyko narażenia lub które z innych względów mogą mieć szkodliwe skutki dla bezpieczeństwa i zdrowia, nawet mimo podjęcia wszelkich technicznych środków.

4. W przypadku działań wymagających narażenia na działanie kilku niebezpiecznych środków chemicznych, ryzyko ocenia się na podstawie zagrożenia, jakie niosą środki chemiczne w dowolnej kombinacji.

5. W przypadku nowej działalności z udziałem niebezpiecznych środków chemicznych, praca rozpoczyna się jedynie po przeprowadzeniu oceny ryzyka związanego z tą działalnością i wdrożeniu wybranych środków zapobiegawczych.

6. Praktyczne wytyczne dla określenia i oceny ryzyk oraz dokonania ich przeglądu, i jeżeli konieczne, ich dostosowania, zostaną wypracowane zgodnie z art. 12 ust. 2.

Artykuł 5

Ogólne zasady zapobiegania zagrożeniom związanym z narażeniem na działanie niebezpiecznych środków chemicznych oraz zastosowaniem niniejszej dyrektywy w związku z oceną zagrożenia

1. Zapewniając zdrowie i bezpieczeństwo pracowników w każdym działaniu związanym z narażeniem na działanie środków chemicznych, pracodawca podejmuje wszelkie konieczne środki zapobiegawcze określone w art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 89/391/EWG wraz ze środkami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie.

2. Zagrożenia zdrowia i bezpieczeństwa pracowników narażonych na działanie niebezpiecznych środków chemicznych w pracy eliminuje się lub sprowadza do minimum poprzez:

- planowanie i organizację pracy w miejscu pracy,
- dostarczenie stosownego sprzętu do pracy z narażeniem na działanie środków chemicznych oraz procedury konserwacji i naprawy urządzeń, które zapewniają zdrowie i bezpieczeństwo pracowników w miejscu pracy,
- ograniczenie do minimum liczby pracowników narażonych lub potencjalnie narażonych,
- ograniczenie do minimum czasu trwania i intensywności narażenia,
- stosowne działania w zakresie higieny,
- ograniczanie ilości środków chemicznych znajdujących się w miejscu pracy do minimum wymaganego dla danego typu pracy,

— stosowną organizację pracy włącznie z zasadami bezpieczeństwa podczas konserwacji i naprawy urządzeń, przechowywania i transportu niebezpiecznych środków chemicznych i odpadów zawierających takie środki chemiczne w miejscu pracy.

Praktyczne wytyczne odnośnie środków prewencyjnych do celów kontroli zagrożenia wypracowuje się zgodnie z art. 12 ust. 2.

3. W przypadku, gdy wyniki oceny, o której mowa w art. 4 ust. 1 wykazują zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, mają zastosowanie szczególne środki ochrony, prewencji i kontroli określone w art. 6, 7 i 10.

4. W przypadku, gdy wyniki oceny, o której mowa w art. 4 ust. 1 wykazują, że ze względu na ilości niebezpiecznych środków chemicznych znajdujących się w miejscu pracy, istnieje jedynie lekkie zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, a środki powzięte zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu są wystarczające do zmniejszenia tego zagrożenia, przepisy art. 6, 7 i 10 nie mają zastosowania.

Artykuł 6

Szczególne środki ochrony i zapobiegania

1. Pracodawca zapewnia, że zagrożenie wynikające z narażenia na działanie niebezpiecznych środków chemicznych dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników jest eliminowane lub ograniczane do minimum.

2. W stosowaniu ust. 1, pracodawca w pierwszej kolejności stosuje zastępowanie, tym samym unikając stosowania jednego niebezpiecznego środka chemicznego poprzez zastąpienie go innym środkiem lub procesem chemicznym, który w warunkach jego użycia nie jest niebezpieczny lub jest mniej niebezpieczny dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, w zależności od przypadku.

W przypadku, gdy charakter działalności nie pozwala na wyeliminowanie zagrożenia przez zastępowanie, mając na względzie działania i ocenę zagrożenia określone w art. 4, pracodawca zapewnia, że zagrożenie jest zmniejszone do minimum w drodze zastosowania środków ochrony i zapobiegania, zgodnych z oceną zagrożenia przeprowadzoną na mocy art. 4. Środki te są następujące, według stopnia ich ważności:

- a) zaprojektowanie odpowiedniej organizacji pracy i kontroli technicznych oraz użycia stosownego sprzętu i wyposażenia w celu uniknięcia lub zminimalizowania uwalniania niebezpiecznych środków chemicznych, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy;
- b) zastosowanie środków ochrony zbiorowej przy źródle zagrożenia, takich jak odpowiednia wentylacja i odpowiednie środki organizacyjne;

- c) w przypadku, gdy narażeniu nie można zapobiec innymi środkami, zastosowanie indywidualnych środków ochronnych włącznie z indywidualnym wyposażeniem ochronnym.

Praktyczne wytyczne odnośnie środków zapobiegawczych do celów kontroli zagrożenia wypracowuje się zgodnie z art. 12 ust. 2.

3. Środki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, stosuje się wraz z kontrolą stanu zdrowia zgodnie z art. 10 jeżeli jest to uzasadnione charakterem zagrożenia.

4. Chyba że pracodawca jasno wykaże innymi sposobami oceny, zgodnie z ust. 2, iż osiągnął odpowiedni poziom zapobiegania i ochrony, przeprowadza regularnie, a także po każdej zmianie warunków, które mogą wpływać na narażenie pracowników na działanie środków chemicznych, takie pomiary środków chemicznych stanowiących zagrożenie dla zdrowia pracowników w miejscu pracy, które okażą się konieczne, szczególnie względem dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego.

5. Pracodawca bierze pod uwagę wyniki procedur, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu w zakresie spełniania obowiązków określonych lub wynikających z art. 4.

W każdym przypadku gdy dopuszczalne wartości narażenia zawodowego ustanowione na terytorium danego Państwa Członkowskiego zostały przekroczone, pracodawca natychmiast podejmuje kroki, biorąc pod uwagę charakter tego ograniczenia, aby zaradzić sytuacji przez zastosowanie środków zapobiegania i ochrony.

6. Na podstawie ogólnej oceny i ogólnych zasad prewencji i zagrożenia w art. 4 i 5, pracodawca podejmuje środki techniczne i organizacyjne dostosowane do charakteru operacji, włącznie z przechowywaniem, przeładowaniem i segregacją niezgodnych środków chemicznych, i zapewniające ochronę pracowników przed niebezpieczeństwami wynikającymi z właściwości fizykochemicznych środków chemicznych. W szczególności podejmuje następujące środki, według ich stopnia ważności, aby:

- a) zapobiec występowaniu w miejscu pracy niebezpiecznego nagromadzenia substancji palnych lub niebezpiecznych ilości substancji chemicznie niestabilnych lub, gdy charakter pracy na to nie zezwala;
- b) uniknąć obecności źródeł zapłonu, które mogłyby spowodować pożar i wybuchy, lub niekorzystne warunki, w których substancje chemicznie niestabilne lub mieszaniny substancji mogłyby mieć niebezpieczne skutki fizyczne; oraz
- c) zmniejszyć szkodliwe skutki dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników w przypadku pożaru lub eksplozji z powodu zapalenia się substancji palnych, lub niebezpiecznych skutków fizycznych spowodowanych substancjami lub mieszaninami niestabilnych chemicznie substancji.

Urządzenia i systemy ochronne przewidziane przez pracodawcę dla ochrony pracowników muszą spełniać stosowne przepisy wspólnotowe w zakresie projektu, produkcji i dostaw w stosunku do zdrowia i bezpieczeństwa. Środki techniczne i/lub organizacyjne podejmowane przez pracodawcę uwzględniają podział grup urządzeń na kategorie określone w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE z dnia 23 marca 1994. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w środowiskach potencjalnie wybuchowych ⁽¹⁾.

Pracodawca podejmuje środki w celu zapewnienia wystarczającej kontroli nad instalacjami, wyposażeniem i maszynami lub udostępnia sprzęt gaśniczy lub urządzenia ograniczające ciśnienie.

Artykuł 7

Środki mające zastosowanie przy wypadkach, zajściach i nagłych przypadkach

1. Bez uszczerbku dla zobowiązań określonych w art. 8 dyrektywy 89/391/EWG, pracodawca w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników od wypadku, zajścia i nagłego przypadku związanego z obecnością niebezpiecznych środków chemicznych w miejscu pracy, ustali procedury (plany działania), które mogą zostać zrealizowane, gdy takie zdarzenie ma miejsce tak, aby podjęte były stosowne działania. Te ustalenia obejmują odpowiednie ćwiczebne alarmy przeciwpożarowe, które należy powtarzać w regularnych odstępach czasu, a także udostępnienie stosownych urządzeń pierwszej pomocy.

2. W przypadku zaistnienia sytuacji wskazanej w ust. 1, pracodawca niezwłocznie podejmuje kroki w celu zmniejszenia skutków danego zdarzenia oraz w celu powiadomienia o nim pracowników, których to dotyczy.

W celu przywrócenia normalnej sytuacji:

- pracodawca zastosuje stosowne środki, aby zaradzić możliwie jak najszybciej zaistniałej sytuacji,
- jedynie pracownicy, którzy są niezbędni do przeprowadzenia działań naprawczych lub innych koniecznych prac, mogą pracować w strefie dotkniętej zajściem.

3. Pracownicy, którzy mogą pracować w strefie dotkniętej zajściem, otrzymują stosowną odzież ochronną, indywidualne wyposażenie ochronne, specjalistyczny sprzęt ochronny i sprzęt bezpieczeństwa, którego muszą używać tak długo jak trwa sytuacja; taka sytuacja nie może być trwała.

Osobom niezabezpieczonym nie wolno pozostawać w strefie dotkniętej zajściem.

4. Z zastrzeżeniem art. 8 dyrektywy 89/391/EWG pracodawca podejmuje wszelkie konieczne środki, aby zainstalować systemy

alarmowe i inne systemy konieczne do sygnalizowania zwiększonego zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia, aby umożliwić odpowiednią reakcję i przeprowadzić, jeżeli zajdzie taka potrzeba, działania naprawcze oraz operacje udzielenia pomocy, ewakuację i operacje ratunkowe.

5. Pracodawca zapewnia dostępność informacji dotyczącej ustaleń o stanie zagrożenia związanym z niebezpiecznymi środkami chemicznymi. Stosowne wewnętrzne i zewnętrzne służby ochronne mają dostęp do tej informacji, która zawiera:

- wstępne ostrzeżenie o stosownych niebezpieczeństwach przy pracy, ustaleniach dotyczących identyfikacji niebezpieczeństwa, środkach ostrożności i procedurach tak, aby służba ochronna mogła przygotować swoje własne procedury interwencji i środki ostrożności, oraz
- każdą dostępną informację dotyczącą szczególnych niebezpieczeństw zaistniałych lub mogących zaistnieć podczas wypadku lub stanu zagrożenia, włącznie z informacją dotyczącą procedur przygotowanych na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Informowanie i szkolenie pracowników

1. Bez uszczerbku dla art. 10 i 12 dyrektywy 89/391/EWG pracodawca zapewnia, że pracownicy i/lub ich przedstawiciele:

- otrzymają dane uzyskane zgodnie z art. 4 niniejszej dyrektywy i będą dalej informowani za każdym razem, gdy po znaczącej zmianie w miejscu pracy dane te ulegają zmianie,
- otrzymają informację dotyczącą niebezpiecznych środków chemicznych znajdujących się w miejscu pracy, takie jak ich nazwy, zagrożenie, jakie niosą dla bezpieczeństwa i zdrowia, stosowne dopuszczalne wartości narażenia zawodowego i inne przepisy prawne,
- otrzymają szkolenie i informację w zakresie stosownych środków ostrożności i działań, które należy podjąć w celu osobistej ochrony, a także innych pracowników w miejscu pracy,
- otrzymają dostęp do całej dokumentacji w zakresie bezpieczeństwa od dostawcy zgodnie z art. 10 dyrektywy 88/379/EWG i art. 27 dyrektywy 92/32/EWG ⁽²⁾,

oraz, że informacja ta jest:

- dostarczona w odpowiedniej formie, stosownie do wyników oceny zagrożenia na mocy art. 4 niniejszej dyrektywy. Może ona mieć zróżnicowaną formę od ustnego obwieszczenia do indywidualnych wskazań i szkoleń popartych informacjami pisemnymi, w zależności od charakteru i stopnia zagrożenia, które wykazała ocena ryzyka we wspomnianym artykule,
- uaktualniana ze względu na zmianę warunków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 19.4.1994, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 154 z 5.6.1992, str. 1.

2. W przypadku gdy pojemniki i rury używane przy pracy z niebezpiecznymi środkami chemicznymi nie są oznakowane zgodnie ze stosownym ustawodawstwem wspólnotowym odnośnie etykietowania środków chemicznych oraz znaków bezpieczeństwa w miejscu pracy, pracodawca zapewnia, bez uszczerbku dla odstępstw, o których mowa w wyżej wymienionym ustawodawstwie, że zawartość pojemników i rur, jak również charakter tej zawartości i związane z nią niebezpieczeństwa, były łatwe do zidentyfikowania.

3. Państwa Członkowskie mogą podjąć wszelkie konieczne kroki w celu zapewnienia, że pracodawcy, mogą na własną prośbę otrzymać, w pierwszej kolejności od producentów czy dostawców, wszelkie informacje dotyczące niebezpiecznych środków chemicznych konieczne do zastosowania art. 4 ust. 1 niniejszej dyrektywy, w takim zakresie w jakim dyrektywy 67/548/EWG i 88/379/EWG nie zawierają żadnego obowiązku udostępniania informacji.

3. W przypadku, gdy odstępstwa są dozwolone zgodnie z ust. 2, właściwe władze wymagają od pracodawcy udzielenia następujących informacji:

- uzasadnienia wniosku o udzielenie odstępstwa,
- planowanej ilości środków chemicznych zużywanych rocznie,
- opisu działań i/lub zachodzących reakcji lub procesów,
- planowanych środków ostrożności w celu ochrony bezpieczeństwa i zdrowia pracowników,
- środków technicznych i organizacyjnych podjętych w celu uniknięcia narażenia pracowników.

4. Rada, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 188a Traktatu, może zmienić listę zakazów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dołączając dalsze środki chemiczne lub działania.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 9

Zakazy

1. Aby zapobiec zagrożeniu zdrowia pracowników związanemu z narażeniem na działanie niektórych środków chemicznych, wytwarzanie, produkcja lub zastosowanie przy pracy środków chemicznych i działań określonych w załączniku III w zakresie określonym we wspomnianym załączniku jest zabronione.

2. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na odstępstwa od wymagań ust. 1 w następujących przypadkach:

- w celach wyłącznie naukowo-badawczych oraz badań, włącznie z analizą,
- w działaniach zmierzających do eliminacji środków chemicznych, które występują w postaci produktów ubocznych lub odpadów,
- w produkcji środków chemicznych, o których mowa w ust. 1 przeznaczonych do użycia jako produkty pośrednie, jak również do takiego użycia.

Należy unikać narażania pracowników na działanie środków chemicznych, o których mowa w ust. 1, w szczególności poprzez ustalenie, że produkcja i najszybsze możliwe zużycie tych środków chemicznych jako produktów pośrednich musi odbywać się w jednym zamkniętym systemie, z którego wspomniane środki chemiczne mogą być pobrane jedynie na tyle, na ile jest to konieczne do kontroli procesu lub konserwacji i naprawy systemu produkcyjnego.

Państwa Członkowskie mogą wprowadzić systemy zezwoleń indywidualnych.

Artykuł 10

Nadzór medyczny

1. Bez uszczerbku dla art. 14 dyrektywy 89/391/EWG, Państwa Członkowskie wprowadzają uzgodnienia dla przeprowadzania nadzoru zdrowia pracowników, dla których wyniki oceny, o której mowa w art. 4 niniejszej dyrektywy, wykazały zagrożenie zdrowia. Uzgodnienia te, włącznie z wymaganiami określonymi dla danych dotyczących zdrowia i poziomu narażenia i ich dostępności, wprowadza się zgodnie z ustawodawstwem krajowym i/lub praktyką.

Kontrola stanu zdrowia, której wyniki są brane pod uwagę przy zastosowaniu środków zapobiegawczych w danym miejscu pracy, jest właściwa gdy:

- narażenie pracownika na działanie niebezpiecznych środków chemicznych jest takie, że może z niego wynikać choroba lub dolegliwość, które można określić, oraz
- istnieje prawdopodobieństwo, że choroba lub schorzenie mogą pojawić się w szczególnych warunkach pracy pracownika, oraz
- technika nadzoru medycznego niesie ze sobą małe zagrożenie dla pracowników.

Ponadto, muszą istnieć właściwe metody wykrywania choroby lub dolegliwości.

W przypadku gdy wiążąca dopuszczalna wartość biologiczna została ustalona zgodnie z załącznikiem II, kontrola zdrowia będzie obowiązkowym wymogiem do podjęcia pracy z udziałem danego niebezpiecznego środka chemicznego, zgodnie z procedurą ustanowioną w tym załączniku. Pracowników informuje się o tym wymogu przed wyznaczeniem ich do zadań wiążących się z narażeniem na działanie wskazanego niebezpiecznego środka chemicznego.

2. Państwa Członkowskie wprowadzają przepisy zapewniające, iż dla każdego pracownika, który poddany jest kontroli zdrowia zgodnie z wymaganiami ust. 1, została założona i jest stale uaktualniana indywidualna dokumentacja zdrowia i poziomu narażenia.

3. Dokumentacja zdrowia i poziomu narażenia zawierać będzie wyniki przeprowadzonej kontroli zdrowia i wszelkie dane z kontroli poziomu narażenia pracownika. Kontrola biologiczna i związane z nią wymagania mogą stanowić część kontroli zdrowia.

Dokumentacja zdrowia i poziomu narażenia jest przechowywana w takiej formie, aby możliwa była późniejsza konsultacja, z zachowaniem wszelkiej poufności.

Kopie stosownych akt dokumentacji dostarczane są właściwym władzom na ich wniosek. Pracownik może, na własną prośbę, mieć dostęp do jej osobistej dokumentacji zdrowia i poziomu narażenia.

W przypadku, gdy przedsiębiorstwo kończy swoją działalność, dokumentacja zdrowia i poziomu narażenia zostaje przekazana właściwym władzom.

4. W przypadku, gdy w wyniku kontroli zdrowia:

— u pracownika wykryto chorobę lub dolegliwość dającą się określić i która według lekarza lub specjalisty z zakresu medycyny pracy jest wynikiem narażenia w pracy na działanie niebezpiecznych środków chemicznych, lub

— wiążąca dopuszczalna wartość biologiczna została przekroczona,

pracownik zostaje powiadomiony przez lekarza lub inną stosownie wykwalifikowaną osobę o swoich wynikach, włącznie z udzieleniem mu informacji i rady w zakresie ewentualnych badań, którym powinien się poddać po zakończeniu narażenia, oraz

pracodawca:

— dokona przeglądu oceny zagrożenia dokonanej na mocy art. 4 ust. 1,

— dokona przeglądu środków mających na celu eliminację lub zmniejszenie zagrożenia na mocy art. 5 i 6,

— weźmie pod uwagę rady specjalisty z zakresu medycyny pracy lub innej stosownie wykwalifikowanej osoby lub właściwej władzy w realizacji wszelkich środków uznanych za konieczne do wyeliminowania lub zmniejszenia zagrożenia zgodnie z art. 6, włącznie z możliwością przydzielenia pracownikowi pracy bez ryzyka dalszego narażenia, oraz

— zorganizuje stały nadzór medyczny i przeprowadzi ponowną kontrolę stanu zdrowia wszystkich pozostałych pracowników, którzy byli podobnie narażeni. W takich przypadkach osobom, które były narażone odpowiedni lekarz lub specjalista z zakresu medycyny pracy lub właściwe władze mogą zaproponować badania lekarskie.

Artykuł 11

Konsultacja i uczestnictwo pracowników

Konsultacja i uczestnictwo pracowników i/lub ich przedstawicieli w sprawach objętych niniejszą dyrektywą, włącznie z jej załącznikami, odbywa się zgodnie z art. 11 dyrektywy 89/391/EWG.

Artykuł 12

Dostosowanie załączników, przygotowanie i przyjęcie wytycznych technicznych

1. Dostosowanie o charakterze czysto technicznym załączników zgodnie z:

— przyjęciem dyrektyw w dziedzinie harmonizacji technicznej i normalizacji dotyczącej środków chemicznych, oraz/lub

— postępowaniem technicznym, zmianami w międzynarodowych normach i specyfikacjach oraz nowymi odkryciami dotyczącymi środków chemicznych,

wprowadza się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 dyrektywy 89/391/EWG.

2. Komisja wypracuje praktyczne wytyczne o niewiążącym charakterze. Te wytyczne dotyczyć będą tematów, o których mowa w art. 3, 4, 5 i 6 oraz załączniku II, rozdział 1.

Komisja skonsultuje się z uprzednio z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy zgodnie z decyzją 74/325/EWG.

W kontekście wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie biorą pod uwagę w najszerszym możliwym zakresie te wytyczne w tworzeniu ich krajowych polityk ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.

Artykuł 13

Uchylenie i zmiana wcześniejszych dyrektyw

1. Dyrektywy 80/1107/EWG, 82/605/EWG i 88/364/EWG tracą moc z dniem, o którym mowa w art. 14 ust. 1.

2. W dyrektywie Rady 83/477/EWG z dnia 19 września 1983 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG) ⁽¹⁾, wprowadza się następujące zmiany:

a) w pierwszym zdaniu art. 1 ust. 1 skreśla się następujące zdanie:

„która stanowi drugą dyrektywę szczegółową w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG”;

b) art. 9 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Zmiany konieczne do dostosowania załączników do niniejszej dyrektywy do postępu technicznego przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy ^(*).”

^(*) Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1.”

c) w art. 15 ust. 1 akapit drugi następujące wyrazy: „zgodnie z procedurą określoną w art. 10 dyrektywy 80/1107/EWG” zastępuje się następującymi wyrazami:

„zgodnie z procedurą określoną w art. 17 dyrektywy 89/391/EWG”.

3. W dyrektywie Rady 86/188/EWG z dnia 12 maja 1986 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie hałasu w miejscu pracy ⁽²⁾ wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 1 ust. 1 skreśla się następujące wyrazy:

„która stanowi trzecią dyrektywę szczegółową w rozumieniu dyrektywy 80/1107/EWG”;

b) w art. 12 ust. 2, drugi akapit otrzymuje następujące brzmienie:

„Załączniki I i II dostosowuje się do postępu technicznego zgodnie z procedurą określoną w art. 17 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy ^(*).”

^(*) Dz.U. L 183, z 29.6.1989, str. 1.”

4. Wszystkie pozostałe odniesienia w dyrektywie 83/477/EWG i dyrektywie 86/188/EWG do dyrektywy 80/1107/EWG tracą moc w dniu uchylecia wspomnianej dyrektywy.

5. Dyrektywy 91/322/EWG i 96/94/WE pozostają w mocy.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy najpóźniej 5 maja 2001 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Wspomniane środki zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie co pięć lat z wprowadzania niniejszej dyrektywy, ze wskazaniem opinii pracodawców i pracowników.

Komisja informuje o tym Parlament Europejski i Komitet Ekonomiczno-Społeczny.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 7 kwietnia 1998 r.

W imieniu Rady

D. BLUNKETT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 263 z 24.9.1983, str. 25. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/382/EWG (Dz.U. L 206 z 29.7.1991, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 137 z 24.5.1986, str. 28.

ZAŁĄCZNIK I

LISTA WIĄŻĄCYCH DOPUSZCZALNYCH WARTOŚCI NARAŻENIA ZAWODOWEGO

Nazwa środka	Nr EINECS ⁽¹⁾	Nr CAS ⁽²⁾	Dopuszczalne wartości narażenia zawodowego 8 h ⁽³⁾		Dopuszczalne wartości narażenia zawodowego krótkotrwałe ⁽⁴⁾	
			mg/m ³ ⁽⁵⁾	ppm ⁽⁶⁾	mg/m ³	ppm
Ołów nieorganiczny i jego związki			0,15			

⁽¹⁾ EINECS: Europejski Spis Istniejących Komercyjnych Substancji Chemicznych.

⁽²⁾ CAS: Służba Analiz Chemicznych.

⁽³⁾ Wartość mierzona lub obliczona w stosunku do okresu 8 godzin, średnia liczona wg czasu.

⁽⁴⁾ Wartość dopuszczalna, powyżej której narażenie nie powinno już zachodzić, jest to okres 15 minut chyba, że sprecyzowano inaczej.

⁽⁵⁾ mg/m³ = miligramy na metr sześcienny powietrza o temperaturze 20 °C i ciśnieniu 101,3 kPa.

⁽⁶⁾ ppm = części na milion jako objętość w powietrzu (ml/m³).

ZAŁĄCZNIK II

WIAŻĄCE DOPUSZCZALNE WARTOŚCI BIOLOGICZNE I ŚRODKI NADZORU MEDYCZNEGO**1. Ołów i jego związki**

- 1.1 Kontrola biologiczna musi zawierać pomiar poziomu ołowiu we krwi za pomocą spektrometrii absorpcyjnej lub metody dającej takie same rezultaty. Obowiązująca dopuszczalna wartość biologiczna wynosi:

70 µg Pb/100 ml krwi

- 1.2 Przeprowadza się kontrolę zdrowia, gdy:

- narażenie na stężenie ołowiu w powietrzu jest wyższe od 0,075 mg/m³, obliczone jako średnia w funkcji czasu (40 godzin tygodniowo), lub
- poziom ołowiu we krwi zmierzony u poszczególnych pracowników jest wyższy od 40 µg Pb/100 ml.

- 1.3 Praktyczne wytyczne kontroli biologicznych i kontroli lekarskich muszą zostać wypracowane zgodnie z art. 12 ust. 2. Zawierać muszą zalecenia wskaźników biologicznych (np. ALAU, ZPP, ALAD) i strategii kontroli biologicznych.
-

ZAŁĄCZNIK III

ZAKAZY

Wytwarzanie, produkcja lub zastosowanie przy pracy środków chemicznych i działań z udziałem środków chemicznych są zabronione. Zakaz ten nie stosuje się, gdy środek chemiczny występuje w innym środku chemicznym lub jako składnik odpadów, pod warunkiem, że jego własne stężenie jest mniejsze niż określone limity.

a) Środki chemiczne

Nr EINECS ⁽¹⁾	Nr CAS ⁽²⁾	Nazwa środka	Limit stężenia do zwolnienia
202-080-4	91-59-8	2-naftyloamina i jej sole	0,1 % w/w
202-177-1	92-67-1	4-aminodifenyl i jego sole	0,1 % w/w
202-199-1	92-87-5	benzydyna i jej sole	0,1 % w/w
202-204-7	92-93-3	4-nitrodifenyl	0,1 % w/w

⁽¹⁾ EINECS: Europejski Spis Istniejących Komercyjnych Substancji Chemicznych.

⁽²⁾ CAS: Służba Analiz Chemicznych.

b) Działalność zawodowa

Brak
